

ΕΞΕΛΙΞΗ ΣΕ ΒΑΣΙΚΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΜΕΓΕΘΗ ΕΙΣΗΓΜΕΝΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ ΣΤΟ
Χ.Α.Α / 1998 & 1994. (με παράρτημα)

(ποσά σε δις δρχ.)

	Εισηγμένες μέχρι και το 1994	Εισηγμένες μέχρι και το 1999	% Μεταβολή
	Στοιχεία 1994	Στοιχεία 1998	
ΑΚΑΘΑΡΙΣΤΑ ΠΑΓΙΑ	1,387	6,350	358%
ΙΔΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ	1,228	4,869	297%
ΣΥΝΟΛΟ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΥ	1,871	7,510	301%
ΠΩΛΗΣΕΙΣ	1,562	5,534	254%
ΚΕΡΔΟΣ ΠΡΟ ΦΟΡΟΥ	199	890	347%
ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΩΝ	158	257	63%
ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΑΣΧΟΛΟΥΜΕΝΩΝ (*)	54,008	104,588	94%

* Η απασχόληση και στις δύο στήλες αφορά στοιχεία 1998.. Αναφέρεται σε 154 εταιρίες εισηγμένες μέχρι και το 1994 και 253 εισηγμένες μέχρι και το 1999.

ηγ. Τελεφε

ΜΕΓΕΘΟΣ ΕΙΣΗΓΜΕΝΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ ΣΤΟ ΧΑΑ (Στοιχεία απασχόλησης 1998)

Μέγεθος/Αριθμός Απασχολουμένων το 1998	Αριθμός εισηγμένων εταιριών		Αριθμός εισηγμένων εταιριών	
	Μέχρι και το 1994	% Κατανομή	Μέχρι και το 1999	% Κατανομή
1-20	25	16%	32	13%
21-50	13	8%	23	9%
51-100	16	10%	35	14%
101-250	31	20%	60	24%
251-500	40	26%	59	23%
501+	29	19%	44	17%
MME (1-250)	85	55%	150	59%
Σύνολο ΕΙΣΗΓΜΕΝΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ *	154	100%	253	100%

Εκτίμηση του κατά κεφαλή ΑΕΠ στην Ελλάδα ως % στο μέσο κατά κεφαλή ΑΕΠ της Ευρωπαϊκής Ένωσης

	<i>Ρυθμός μεταβολής του πραγματικού ΑΕΠ (%)</i>					
	1997	1998	1999	2000	2001-2004	2005-2006
Ελλάδα	3.2	3.7	3.5	3.7	3.6	3.5
European Union	2.7	2.8	1.9	2.4	2.6	2.5
Euro Area	2.3	2.8	1.9	2.9	2.6	2.5
Διαφορά με Euro Area	0.9	0.9	1.6	0.8	1.0	1.0
Διαφορά με European Union	0.5	0.9	1.6	1.3	1.0	1.0

Οι εκτιμήσεις για το 2001-2004 είναι του ΟΟΣΑ (OECD, Economic Outlook, June 1999, page 34)

Οι εκτιμήσεις για 2005-2006 είναι υποθετικές.

GDP κατά κεφαλή σε PPS το 1996 ως % στο μέσο της Ευρωπαϊκής Ένωσης: 68% (Eurostat 28 September 1999)

	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
GDP κατά κεφαλή ως % στο μέσο της Ευρωπαϊκής Ένωσης	68.3%	68.9%	70.0%	70.9%	71.6%	72.3%	73.0%	73.7%	74.4%	75.2%

Σημείωση: Γίνεται η υπόθεση ότι οι τιμές PPS καθώς και ο ρυθμός μεταβολής του πληθυσμού στην Ελλάδα και στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν την ίδια τάση.

Υποθετική ερώτηση από αντιπολίτευση:

“Σύμφωνα με την τελευταία μελέτη της Eurostat, η οποία αναφέρεται στα όρια της φτώχειας και της ανισότητας στα κράτη μέλη της, προκύπτουν δύο βασικά συμπεράσματα όσον αφορά την Ελλάδα. Το πρώτο είναι ότι το 21% του πληθυσμού βρίσκεται κάτω από τα όρια της φτώχειας, ποσοστό ένα από τα μεγαλύτερα στην Κοινότητα. Το δεύτερο είναι ότι η κρατική παρέμβαση στην Ελλάδα απέτυχε παταγωδώς να περιορίσει την φτώχεια και την ανισότητα σε αντίθεση με τις υπόλοιπες χώρες της Κοινότητας όπου οι πρόσθετες δαπάνες για κοινωνική προστασία περιορίζουν την φτώχεια κατά 8 ποσοστιαίες μονάδες κατά μέσο όρο, ενώ σε ορισμένες από αυτές τις χώρες όπως η Μεγάλη Βρετανία, η Ιρλανδία, το Βέλγιο η μείωση ξεπερνά τις 10 ποσοστιαίες μονάδες”.

- ♦ Η μελέτη της Eurostat για τα όρια της φτώχειας αναφέρεται στα έτη 1994 – 1995, μια περίοδο που αντανακλά περισσότερο την οικονομική και κοινωνική πολιτική της Νέας Δημοκρατίας κατά το διάστημα 1990-1993, δηλ. τη μείωση του πραγματικού εισοδήματος των εργαζομένων κατά 14%, την άνοδο της ανεργίας από 7.5% το 1989 στο 9.7% το 1993, την αναπτυξιακή στασιμότητα στην οικονομία.
- ♦ Οι δείκτες ανισότητας και φτώχειας όπως υπολογίζονται από την EUROSTAT δεν συμπεριλαμβάνουν στο εισόδημα του νοικοκυριού ούτε τεκμαρτά ενοίκια ούτε την αυτοκατανάλωση, παραβλέποντας έτσι δύο ιδιαιτερότητες της Ελλάδας δηλ. το υψηλό ποσοστό ιδιοκατοίκησης και την ίδια παραγωγή στα αγροτικά νοικοκυριά. Στην Ελλάδα το ποσοστό των νοικοκυριών που δεν κατοικούν σε δική τους κατοικία έχει περιοριστεί σημαντικά την τελευταία εικοσαετία.
- ♦ Είναι χαρακτηριστικό, ότι σύμφωνα με πρόσφατα στοιχεία της Eurostat τα μοναχικά άτομα μεγάλης ηλικίας με ιδιόκτητη στέγη είναι 84% του συνόλου στην Ελλάδα έναντι 50% στην ΕΕ κατά μέσο όρο. Συνυπολογίζοντας επομένως τα τεκμαρτά ενοίκια και την αυτοκατανάλωση στον υπολογισμό της ανισότητας και στην μέτρηση της φτώχειας είναι προφανές ότι η Ελλάδα βρίσκεται σε αισθητή καλύτερη θέση κατάταξης σε σχέση με αυτήν που υπολογίζουν οι ευρωπαϊκές στατιστικές.
- ♦ Η παραοικονομία στην Ελλάδα, είναι κατά πολύ η υψηλότερη στην Ευρωπαϊκή Ένωση προσεγγίζοντας το 30% - 35% του ΑΕΠ. Τα στοιχεία εισοδήματος όπως έχουν συγκεντρωθεί για την έρευνα της Eurostat δεν περιλαμβάνουν τα εισοδήματα αυτά με αποτέλεσμα να υπερεκτιμώνται αντίστοιχα τα φαινόμενα της φτώχειας και της ανισότητας στη χώρα μας.

- ♦ Ένα σημαντικό βήμα μείωσης της φτώχειας και της ανισότητας που πήρε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ μετά το 1995 και του οποίου οι επιπτώσεις δεν περιλαμβάνονται στα αποτελέσματα της Eurostat είναι το Επίδομα Κοινωνικής Αλληλεγγύης των φτωχών συνταξιούχων (ΕΚΑΣ) καθώς και άλλες πολιτικές που θεσπίστηκαν τα τελευταία χρόνια για την προστασία των ανέργων και άλλων ευπαθών ομάδων του πληθυσμού.
- ♦ Οι τόκοι ως % του ΑΕΠ περιορίζονται από 11% το 1993 στο 8.7% το 1999. Αυτό από μόνο του αποτελεί μία τεράστια αναδιανομή εισοδήματος. Για το 1999 μόνο σημαίνει ότι ποσά ύψους 875 δις δρχ. εξοικονομούνται σε όφελος των μεσαίων ή χαμηλών στρωμάτων της κοινωνίας και σε βάρος των οικονομικά πιο ισχυρών.
- ♦ Οι ενδείξεις για μείωση της ανισότητας και της φτώχειας ενισχύονται και από την εξέλιξη της δαπάνης για κοινωνική προστασία ως % στο ΑΕΠ τα τελευταία χρόνια (με βάση τα στοιχεία ESSPROS της Ευρωπαϊκής Κοινότητας). Ενώ, το 1990 η δαπάνη στην Ελλάδα για κοινωνική προστασία ήταν 23% το 1993 περιορίστηκε στο 22.2%. Η μείωση αυτή σημειώθηκε μόνον στην Ελλάδα σε αντίθεση με τις υπόλοιπες χώρες της Κοινότητας όπου σημειώθηκε σημαντική αύξηση και από 25.5% το 1990 έφθασε το 29% το 1993. Για τα επόμενα όμως χρόνια το σκηνικό αρχίζει να αλλάζει. Η δαπάνη αυτή στην Ελλάδα αυξάνεται συνεχώς και το 1998 βρίσκεται στο 24.3% του ΑΕΠ, ενώ για την ΕΕ ως σύνολο σημειώνεται μείωση.
- ♦ Η μέση πραγματική αύξηση των μισθών και των συντάξεων τα τελευταία χρόνια συνδέεται και με τη βελτίωση του εισοδήματος των χαμηλότερων εισοδηματικών τάξεων, όπου παρατηρούμε σύμφωνα με τις έρευνες της στατιστικής υπηρεσίας να υπάρχει ουσιαστική βελτίωση του μέσου βιοτικού επιπέδου διαβίωσης. Σύμφωνα με αυτά τα στοιχεία η μέση κατά κεφαλή δαπάνη των φτωχών έχει σχεδόν διπλασιαστεί σε σταθερές τιμές την τελευταία εικοσαετία. Η ελληνική κοινωνία μετατοπίζεται βαθμιαία όλο και περισσότερο προς σχετικές μορφές φτώχειας, με συρρίκνωση της απόλυτης μορφής φτώχειας.
- ♦ Η πρόσθετη δαπάνη για κοινωνική προστασία, όπως υπολογίζεται στη μελέτη της Eurostat, δεν περιλαμβάνει τις συντάξεις, οι οποίες στην Ελλάδα αποτελούν το σημαντικότερο εργαλείο κοινωνικής πολιτικής, όπου το 42% των νοικοκυριών, σε σχέση με το 30% που είναι μέσος όρος για όλες τις χώρες της κοινότητας, λαμβάνει κάποια μορφής σύνταξη. Αντίθετα, το ποσοστό των νοικοκυριών που λαμβάνουν πρόσθετες κοινωνικές παροχές στην Ελλάδα είναι μόλις 18% σε σχέση με 52% που είναι ο μέσος κοινοτικός όρος. Αυτός είναι ο βασικότερος λόγος για τον οποίο αν

περιορίσει κανείς την εξέταση στις παροχές κοινωνικής προστασίας χωρίς συντάξεις διαπιστώνει μια πολύ περιορισμένη μείωση της φτώχειας και της ανισότητας στην Ελλάδα σε σχέση με τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Όμως, οι συντάξεις αποτελούν το 14.7% του συνολικού εισοδήματος και συνεισφέρουν 8.4% στη συνολική ανισότητα, ενώ η αντίστοιχη συμμετοχή των επιδομάτων είναι 1.2% και η συνεισφορά στη συνολική ανισότητα 0.2%.

Βασικά συμπεράσματα για την εξέλιξη της φτώχειας και της ανισότητας στην Ελλάδα:

(από δημοσιευμένες επιστημονικές μελέτες)

1. Μεταξύ 1974 και 1982 διαπιστώνεται δραστική μείωση της ανισότητας, ενώ μεταβολές που παρατηρούνται στην περίοδο μετά το 1982 και μέχρι το 1994 είναι σχετικά μικρές και όχι πάντοτε ξεκάθαρες. Για την περίοδο 1994 και μέχρι σήμερα δεν υπάρχουν ακόμα διαθέσιμα στατιστικά στοιχεία.
2. Η μείωση της ανισότητας στην Ελλάδα λόγω των κοινωνικών επιδομάτων ως σύνολο είναι σχετικά μικρότερη από τις περισσότερες άλλες χώρες της ΕΕ αλλά μεγαλύτερη στην περίπτωση των συντάξεων.
3. Η φτώχεια συνδέεται με το χαμηλό εκπαιδευτικό επίπεδο των αρχηγών των νοικοκυριών. Επίσης η θέση του αρχηγού του νοικοκυριού στην αγορά εργασίας είναι κρίσιμη για τον χαρακτηρισμό του νοικοκυριού ως φτωχού ή όχι. Το φαινόμενο φτώχεια είναι πολυσύνθετο ενώ σε πολλές περιπτώσεις συνδέεται με την ύπαρξη στην οικογένεια ατόμων τρίτης ηλικίας ή την ύπαρξη ατόμων με χαμηλή απασχολησιμότητα.
4. Διαχρονικά το προφίλ της φτώχειας φαίνεται να αλλάζει σημαντικά. Η αύξηση της ανεργίας στις αστικές περιοχές έχει καταστήσει τη φτώχεια αστικό φαινόμενο, χωρίς όμως να έχει εξαλειφθεί από τις αγροτικές περιοχές. Επίσης, η βελτίωση της σχετικής θέσης των συνταξιούχων έχει μειώσει το ποσοστό των ηλικιωμένων που ζουν υπό συνθήκες σχετικής φτώχειας.
5. Υπάρχει συστηματική βελτίωση του βιοτικού επιπέδου των νοικοκυριών όπως αυτό μετρείται με την κατοχή από όλο και μεγαλύτερα ποσοστά νοικοκυριών πληρέστερου οικιακού εξοπλισμού και διαρκών καταναλωτικών αγαθών με ταυτόχρονη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης και με βάση τις ανέσεις των κατοικιών. Η βελτίωση αυτή αφορά όλες τις περιοχές, αγροτικές και αστικές.
6. Η αποτελεσματικότητα της κοινωνικής πολιτικής ως προς το στόχο της αναδιανομής του εισοδήματος εξαρτάται όχι μόνο από το αν κατευθύνει προνομιακά πόρους προς τους οικονομικά ασθενέστερους και από το συνολικό ύψος αυτών των πόρων, αλλά και από το αν και σε ποιο βαθμό τους αντλεί κυρίως από τους οικονομικά ισχυρότερους. Επίσης, αποτελεσματικές πολιτικές για τη μείωση της ανισότητας είναι εκείνες που στοχεύουν στη μείωση της εντός των ομάδων ανισότητας και όχι εκείνες που αποβλέπουν στο να σμικρύνουν οι διαφορές των μέσων εισοδημάτων μεταξύ των ομάδων.